

244a

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

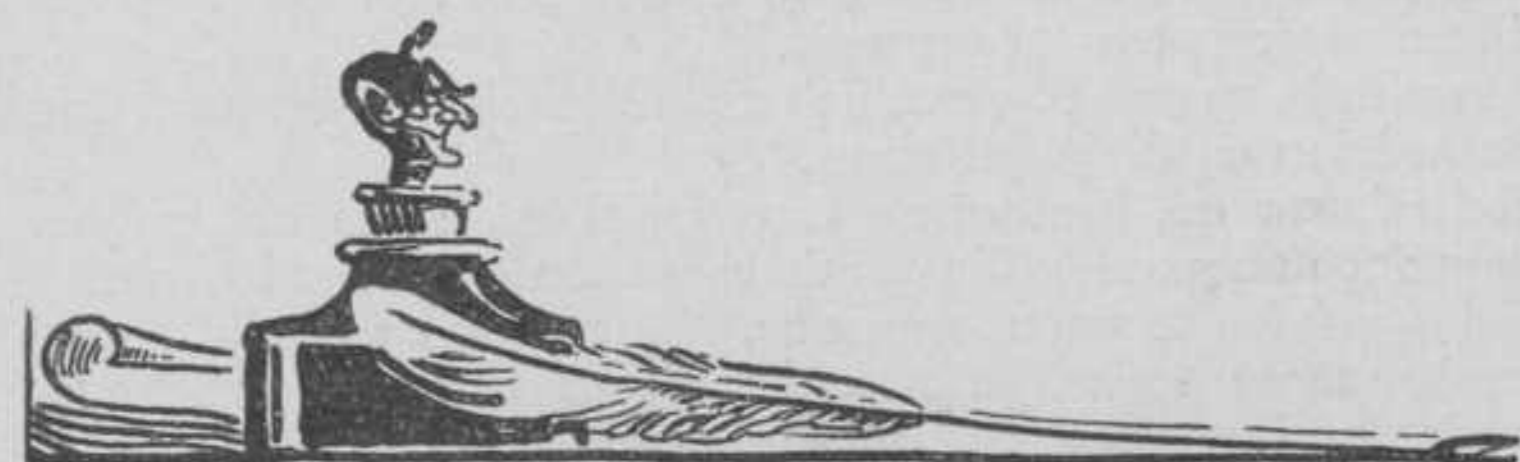
HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN: J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER — G. HOLST — J. VAN BLERKOM — E. P. WELLENSTEIN

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

15e JAARGANG — 17 MAART 1939 — 12 BLZ. No. 25

REDACTIONEEL

INTREDE.

Het is een warme, heldere nacht. De hemel is licht, de sterren zijn geheel verbleekt door de stralen van de volle maan, die juist is opgekomen.

Het ruischen van het water, dat hoog tegen den boeg van de „Orientas” opspat, en het zachte gedreun van de machines zijn de eenige geluiden, die de diepe stilte verbreken. Slechts af en toe wordt de serene rust van de tropische zeenacht plotseling verstoord door het harde, koude geluid van den scheepsbel, en dan schreeuwen de wachten elkander iets toe.

Het is van Norden wonderlijk te moede. Dit is zijn laatsten nacht aan boord van het kleine vrachtschip. Hij begint zich nu eigenlijk pas goed te realiseeren, dat hij morgenochtend, over een paar uren, al op zijn plaats van bestemming zal zijn. Een klein plaatsje op de Afrikaansche kust, dat zich een stukje grond tusschen het oerwoud en de oceaan heeft weten te bevechten, en waar hij tot de vijftig blanken zal behooren. Wat hij er van denken moet, weet hij niet.

Idioot eigenlijk, zoo'n overgang. Vijf en twintig jaren leef je onbezorgd voort, alles word je voorgezet; je studeert een beetje, je doet een beetje aan sport, om niets hoeft je je eigenlijk te bekommeren, en dan opeens ben je zoover: je krijgt een betrekking en plotseling wordt je met verantwoordelijkheid overladen en moet alles zelf opknappen. Hoe zouden de andere blanken zijn? Misschien . . .

„Nog een Whiskey-soda?”

Hij schrikt op. De eerste stuurman, die naast hem zit, kijkt hem vragend aan.

„Graag.”

Ze drinken elkaar toe.

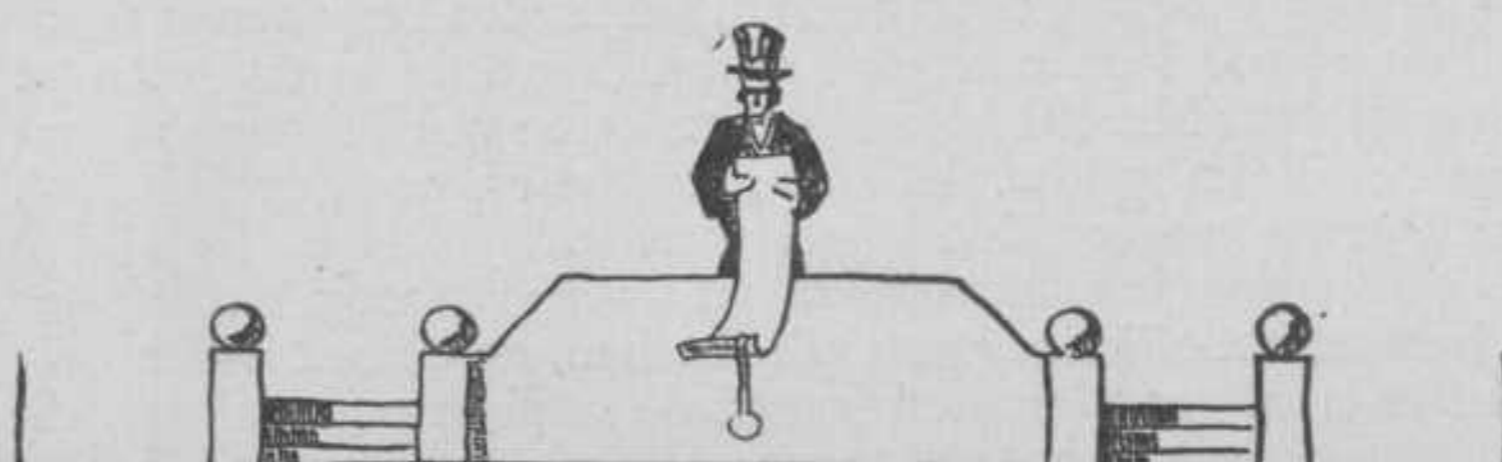
„Zoo dadelijk ga ik 's naar bed, morgen om zes uur komen we al aan.”

„Ik denk dat ik nog wat hier blijf, het is zoo'n ideale nacht.” Nog een tijdje zitten ze zwijgend, en dan gaat de stuurman weg. Het ruischen van de zee en het dreunen van de machines zijn weer de eenige geluiden.

„En gaat U nu mee het dorp in?”

„Dat lijkt me een uitstekend plan.”

Bij den aankomst van de boot is van Norden verwelkomd door den zendeling van het plaatsje, die een landgenoot bleek te zijn en van zijn komst gehoord had. Hij heeft bij hem ontbeten en alles moeten vertellen over de toestanden in Europa. Nu zal

UIT' T ROODE KAMERDE

91e DIES.

Het Programma voor de viering van de 91ste Diës Natalis van het Delftsch Studenten Corps, is als volgt samengesteld:

Donderdag 23 Maart.

16 uur 30 tot 18 uur: Receptie van den Senaat.

24 uur. Officieele Kroegjool.

Diësrede.

Eerstejaarstooneel.

Vrijdag 24 Maart.

11 uur. Vaarjool. Vertrek voor de Societeit Phoenix.

Inteekelijst voor booten ligt op de lessenaar in de voorzaal.

19 uur. Collation.

Hierna begeeft het Corps zich gezamenlijk naar de Markt waar een Concert ten gehoor gebracht wordt. De avonduren worden gereserveerd voor het groot en amusant Kroegjesspel.

24 uur. Kroegjool.

**

Het verslag van de Commissie tot Vérificatie en Décharge ligt ter lezing op de kleine bibliotheek der Societeit „Phoenix”.

Namens den Senaat,
TH. DE BEAUFORT,
Secretaris.

de zendeling hem rondleiden door zijn toekomstige woonplaats. Ze loopen door kleine straatjes, waar inboorlingen door elkaar krioelen en kooplieden met groote manden hun waren schreeuwend aanprijzen, en komen daarna in de wijk der blanken, die vlak bij de zee ligt. Een schip vaart juist de kleine haven uit; het is de „Orientas”. Van Norden zwijgt opeens. Hij beseft, dat met dit schip elk tastbaar teeken van zijn vroegere leven is verdwenen; het nieuwe is begonnen.

Glimlachend kijkt hij om naar het achter hem gelegen dorpje en de zendeling, die nog uitkijkt naar het schip, dat voor hem zijn Vaderland vertegenwoordigt. Ze zien elkaar in de oogen, en drukken elkaar zwijgend de hand.

E. P. WELLENSTEIN.

REDACTIONEEL

INTREDE.

(Nagekomen).

„Née, meneer, dat gaat zoo maar niet.”
 „Wat gaat dan wel?”
 „Kijk U eens daar is de cassa?”
 „Portier, ik wil even kijken, misschien bevalt het me heelmaal niet.”
 „Wat niet meneer?”
 „Het binnen zijn.”
 „Maar daar moet U immers voor betalen?”
 „En als het me nu niet bevalt heb ik voor niets betaald.”
 „U wilt toch naar binnen, nou, daarvoor moet U betalen.”
 „Vooruit dan maar.”

Cassa, dezelfde prachtige generaal portier, buigend, scheurend, meneerend.

Dan doorschrijd ik de twee meter tochtportaal tusschen trottoir en het geheimzinnige daarbinnen. Een roode looper, nog een deur, nog een portier, dan ben ik binnen.

Nevelig rood is de plantentuin waarin ik ben binnengetreten, vaag zie ik dansende paren, het plafond vol ballonnen op allerlei hoogten en in verschillende vormen, daartusschen dartelen nymphen met veel bijna verborgen vrouwenschoon.

Een tango zet in, het orkest is, stemmig en verstandig, achter wat palmen-in-pot, verscholen.

Jasje dichtknoopen, rechttrekken, geblaseerd begint men tegen elkaar aan te leunen en dan al schuivend de rooksluizen te doorklieven. Met het heviger syncopeeren van de muziek komt men er in, en weldra zie ik ze door het rythme „opgezogen”, zich overgeven aan den lekkeren maat.

Dit overgeven is zichtbaar aan het slappe omhoog, omlaag der lijven en het glijerige passen der beenen, de climax is dan duidelijk te volgen, de paren leggen de wangen tegen elkaar, dit alles nog steeds in het zelfde rythme, de oogen staren of lachen, zweetdruppelen bevochtigen hunne slapen.

De muziek houdt op.

De dansvloer slentert leeg, om even later van links naar rechts, door Heeren naar Heeren en van rechts naar links door Dames naar Dames doorkruist te worden.

De bar bespaart ons voor herhalingen van dit tafereel slechts gevarieerd door den aard van den dans.

„Hallo Miepsie, hoe staat 't met je bar aan de Coolsingel?”

„Een biertje?”

„Mooie dassènn, Heeren, mooie dassènn.”

Er is stemmen lawaai, een harmonica speelt, de pindaman verdwijnt.

Het nieuwe bliksemsnelle verkeer brengt ons zeker nieuwe voordeelen en verrijkt ons leven met duizenden mogelijkheden, maar even zeker ruïneert het, wanneer overdreven, onze zenuwen.

In een vreemd land, we treden binnen door de oeroude deur, een paar treden af, en staan in de gelagkamer. In een hoek zit een oude man met een prachtigen witten baard, de oude Biollo, verpersoonlijking van den geest. Hoe oud hij is weet niemand, er doen geruchten de ronde dat hij de beste drinker van het land is. Eens heeft hij tegen Graf von Du und zu Trinken gedronken, het feest duurde dag en nacht door, tenslotte gleed de Graf onder de tafel waar hij in een matelooze slaap viel, uitgeput door den geest van Biollo en diens wijn.

Hierop pakte Biollo zijn harp van den muur en zong met zijn diepe stem „Im tiefen Keller . . .” overmoedig en schoon. Zóó mooi dat de Duivel (met een hoofdletter, want je kunt nooit weten), het hoorde en er op af kwam, de Duivel, die de verpersoonlijking van burgerlijkheid en conventionalisme is, had de kwade bedoeling Biollo zijn stem af te nemen. Hij vermomde zich als edelman en trad binnen.

Biollo, die in een goede bui was, noodigde hem uit samen te zingen en te drinken, dit was wat de Duivel wilde. Zij dronken, zongen en spraken dag en nacht, tot op het einde van den tweeden nacht de Duivel het te kwaad kreeg en haastig naar buiten liep, hierbij viel zijn baret af en Biollo zag aan de kleine horentjes tusschen het kroeshaar wien hij voor zich had gehad. Hierop hief hij een psalm aan tot dank, dat de Heer hem zulk een goed gestel geschonken had.

Meerdere malen probeerde de Duivel nog zich van Biollo's stem meester te maken, doch diens esprit triompfeerde steeds over de plumpe burgerlijke listen van den Duivel.

We waren dus bij Biollo binnengetreten en dronken zijn wijn. Iemand die dien Duivel onder tafel drinkt, kan veel vertellen, en Biollo begon . . .

G. HOLST.

INTREDE.

Cactomanie.

„Tik tik tik.” (Op de deur).
 „Dag F.”
 „Ha, die B.”
 „Hoe gaat het? Tjonge, wat is het hier benauwd.”
 „Benauwd?”
 „Ja, benauwd. Kan dat raam niet wat open?”
 „Nee, dat mag niet voor mijn cactussen.”
 „Ooh”

* *

„Tik tik tik.” (Op dezelfde deur).
 „Dag B.”
 „Ha, die F!”
 „Hoe gaat het? Tjonge, wat ongezellig met die open gordijnen.” (Het is avond).
 „Ongezellig?”
 „Ja, ongezellig. Kunnen ze niet dicht?”
 „Nee, dat gaat niet, voor mijn cactussen.”
 „Ooh”

* *

U zult het al begrepen hebben, mijn vriend F. verzamelt cactussen. Hij heeft ze in alle soorten, grooten en kleinen, met en zonder gaatjes, met en zonder prikkels, met en zonder puisten, sommigen beschimmeld, allemaal even vies.

Nu houd ik veel van planten en dieren. Maar, wat onder het dierenrijk het zwarte schaap is, dat is voor mij onder de planten de cactus. Ik vind ze niet mooi, ze zijn niet vroolijk, ze geven alleen maar reden tot ergernis.

Maar mijn vriend F. verzamelt ze en kweekt ze met het vurig enthousiasme, de jeugd eigen.

Iedere ochtend, heel vroeg, staat hij al op, en baant zich een weg door de nevelen die om de cactussen plegen te hangen.

Dan geeft hij ze water, snoeit ze, bindt ze op en wiedt het onkruid uit de potjes, en streelt ze liefkozend met zijn hand, onder het uitstooten van mummelende geluidjes.

En dan waant hij zich in Mexico, het land der cactussen.

* *

Mexico!

Ik ben er eens geweest!

Dorre, droge woestijnen, oneindig verre cactusvlakten, waar de zon haar brandende stralen omlaag zendt, om elke reispinging van 't begin af aan de kop in te drukken.

Je koopt er een paard, en trekt van hacienda naar hacienda. En daartusschen . . . cactussen.

Toch ga je verder, komt in de petroleumvelden en trekt van boortoren naar boortoren. Maar daartusschen weer . . . cactussen.

Overal weer die prikkelige cactusmoelen, die je valsch aanstaren, dor, grijnzend. Het wordt een obsessie, je kunt niet meer loopen, of je spiest jezelf op zoo'n monster. Je draait je om, maar achter je is het smalle paadje dichtgegroeid, overal prikkels. En dan die vreeselijke dorst! Amechtig laat je je vallen, kruipt op je buik en sleept je met een laatste krachtsinspanning onder de prikkels door, tot je heele gezicht onder het zand zit. Eindelijk ben je weer uit dat vreeselijke bosch. Bloedend strompel je naar de naastbijgelegen hacienda, af en toe struikelend over een lange cactus, die in allerijl nog even je voet openrijt. Op de andere hink je door. De zon gaat onder, het wordt ijskoud.

Dan, eindelijk, bereik je de hacienda. Gelukkig!

Wonden worden gereinigd, en verbonden. Na een paar dagen ben je weer op je verhaal en je pakt de eerstvolgende boot naar Holland. Het goede Delft is als een verademing na dit ontzettende avontuur.

Die avond ga je naar F. Vertellen van de verschrikkelijke reis. Je wandelt de kamer binnen, struikelt over een kleedje, en valt boven op een vette cactus.

En tusschen de resten zit, op den grond, mijn vriend F. met een penseeltje en petroleum, zijn cactussen te ontluizen.

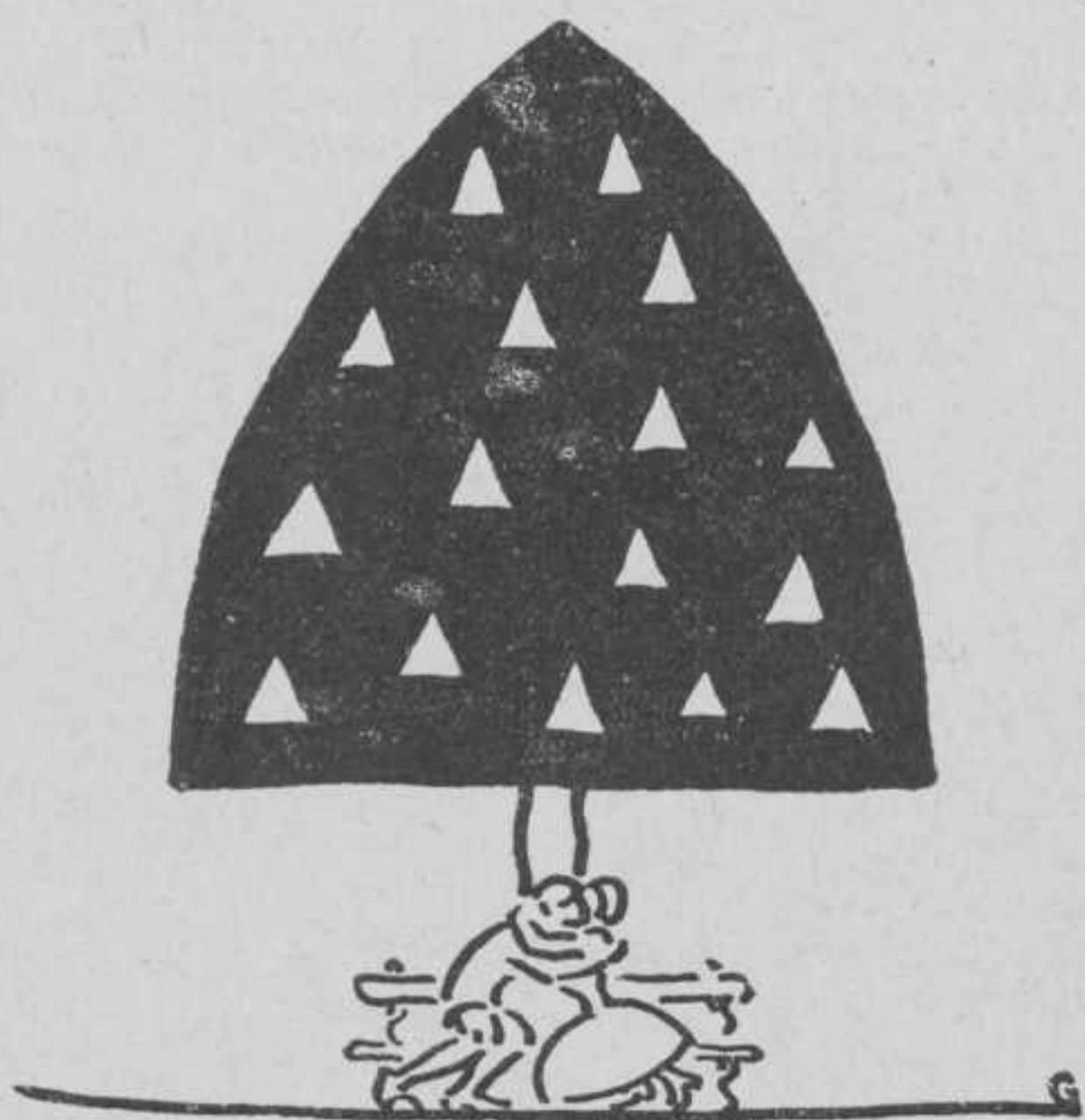
Dat hebben ze dus ook nog!

Bah!

J. VAN BLERKOM.

De Redactie van het Officieel Orgaan van het D. S. C. „De Spiegel”, heeft zich op 13 Maart als volgt samengesteld:

J. W. van Pienbroek,	Hoofdredacteur.
G. de Josselin de Jong,	Griffier.
J. Kneppelhout,	Redacteur.
N. A. Stigter,	”
G. Holst,	”
J. van Blerkom,	”
E. P. Wellenstein,	”

„VEEL LEVEN OM NIETS”.

Blijspel van Shakespeare, uitgevoerd door het Leidsche Studenten Tooneel ter gelegenheid van het eerste Eeuwfeest van het L. S. C.

Het is eigenlijk een somber verhaal, de geschiedenis van de twee gelieven Hero en Claudio, die elkander na zeer veel moeilijkheden eerst recht vinden. Toch was het dit oude verhaal, wat Shakespeare gebruikte om er z'n blijspel „Much ado about nothing” omheen te bouwen. De geschiedenis van een tweede minnend paar — dat veel minder dramatische moeilijkheden in den weg wordt gelegd, maar dat toch dien weg tot elkander zeer moeilijk kan vinden doordat beider geest te rijk met scherpen spot gezegend is om er de zoete woorden der verliefden uit te laten vloeien — is op het eerste ingeënt. Zoo krijgen we dus aan den eenen kant een zwaar dramatisch conflict — Hero wordt door den bastaard-broeder-deugniet van den vorst van Arragon zoo geraffineerd belasterd dat Claudio het wel móet gelooven en weigert haar te huwen, waarna men voorgeeft dat Hero aan dezen smaad bezwiken is — aan den anderen kant de scherpe en tintelend-geestige dialoog bij elke ontmoeting tusschen Beatrice en Benedict.

Het ligt voor de hand dat in een blijspel op dit laatste de nadruk zal vallen; het Leidsche Studenten Tooneel heeft deze nadruk zwaar gelegd, op het gevaar af dat de enkele werkelijk hoogstaangrijpende scènes dreigden belachelijk te worden.

Wanneer we even de spelers afzonderlijk beschouwen, moeten we onze bewondering uiten voor Beatrice. Charmant en pittig in haar schermutselingen met Benedict, bewogen en ingetogen in het verdriet om haar nicht Hero, was zij verreweg de beste kracht op de Leidsche planken.

Benedict muntte vooral uit in z'n grappige scènes, de ernst des levens ging hem minder vlot af. Was het bovendien noodig in de alleenspraak in den tuin zóó op het publiek te spelen? Hij had hier een voorbeeld kunnen nemen aan Beatrice!

Niet onvermakelijk, maar wel wat erg lang was de scène van de beide gerechtsdienaars, een persiflage op de Engelschen rechtsspraak uit dien tijd. Behalve Margaretha (herkenden we in haar niet Toby uit „De volmaakte misdaad”?) en Don Juan (de bastaardbroeder) viel geen der andere spelers door uitzonderlijk spel op.

Toch moet tot de eer van het Leidsch Studenten Tooneel gezegd worden dat de voorstelling — het stuk bestaat uit niet minder dan vijf bedrijven (17 tafereelen) — ons geen moment verveelde. Alleen is het jammer dat na vrijwel elk tafereel een décorwisseling plaats moest vinden, die het geduld van de toeschouwers wel zeer op den proef stelde. Veel technische kijk op zulke dingen mag men uiteraard van den Leidenaar niet verwachten; toch had de regisseur hem misschien beter een décor met „zetstukken” aan kunnen raden

P.

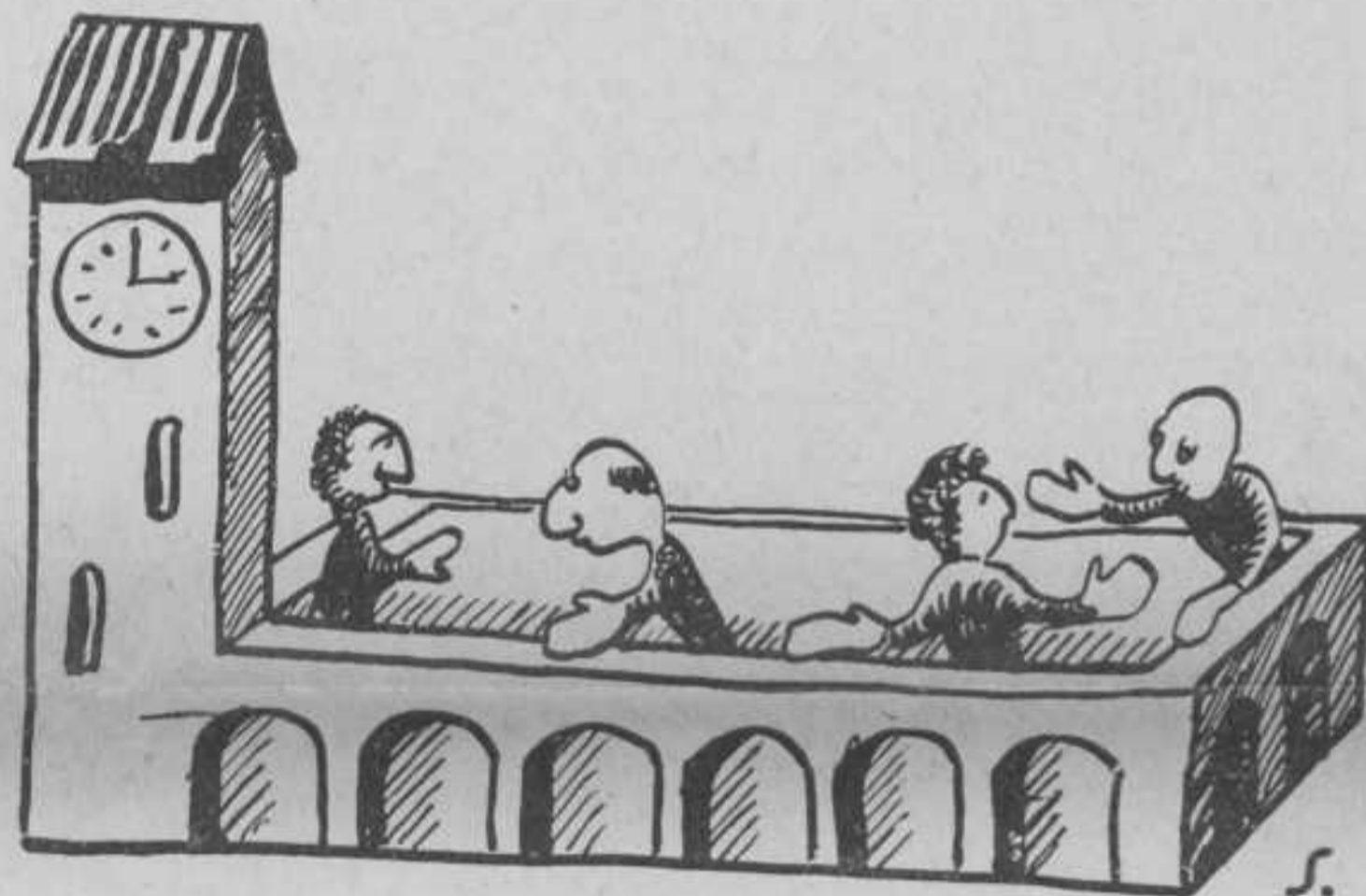
Bezoekt daarom
het diës-tooneel
van ons eerste jaar!
Donderdag 23 Maart.

DELFTSCHE SCHOUW

't Oude Phoenixwif
Van 't blaten moe
Bindt met een das van wollen stof
Stijf
De schorre bralpijp toe.
Godlof!

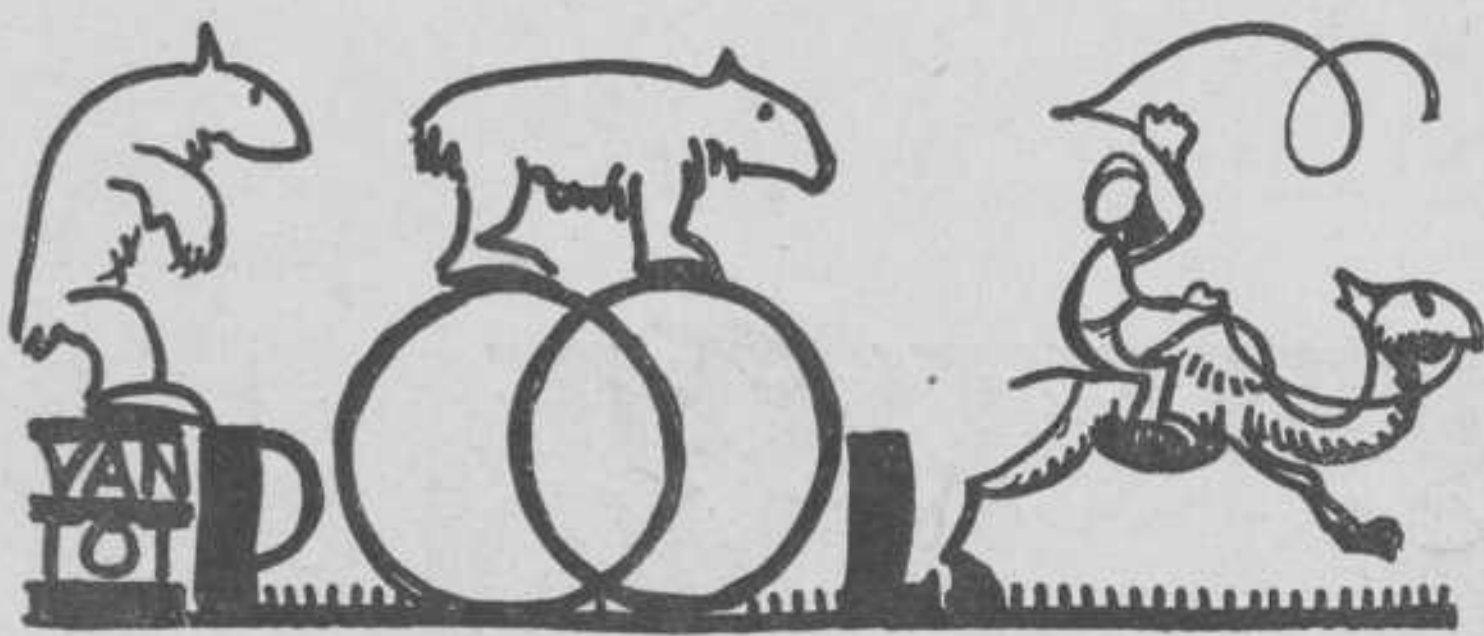
Bij het ruingegoochel
Leutert
Ottepies
De speekselarme
Wauwelvogel
Als senaatskommies
Om erbarmen.

DISCUSSIE.

„Er is een einde”.
Dat bent U met mij eens, want U wilt mij niet tegenspreken.
Nu bent U, waar ik U hebben wil. Natuurlijk!
„Er is geen einde.”
Nu móet U tegenspreken. We discussieeren.
Dat kan ik beter dan U.
U raakt dus in het nauw.
Al Uw stommiten weet ik uit te buiten. Meedoogenloos.
Daar komt een vriend van U aan; hulpbehoevend kijkt U om.
Ik ben U weer voor, en roep hem erbij.
„Er is geen einde.”
Hij beaamt dit, want hij wil mij niet tegenspreken.
Het wordt dus twee-één. Bovendien is hij een vriend van U.
U geeft daarom toe.
„Er is een einde.”
Uw vriend móet tegenspreken, wat hij doet.
U gaat weg, want U hebt Uw meerdere gevonden.
Intusschen ondergaat Uw lotgenoot een vinnige operatie. Ik
ontleed hem tot in het diepst van zijn ziel.
Het angstzweet breekt den jongen uit.
U ziet dit van verre, en wilt aanstalten maken om er weer bij
te komen.
Ik vraag of U erbij komt.
Daar bent U weer, en zegt het een en ander.
Ik ontzenuw dit onmiddellijk.
Uw kameraadje geeft U gelijk, hetgeen hij moet doen.
„Er is geen einde.”
U zegt nog steeds wat, en ontkent dit dus.
Natuurlijk valt de ander U bij. Dan herinnert hij zich iets, ziet
evenals U in mij zijn meerdere, en verdwijnt.
U blijft alleen achter.
Er heerscht een stilte, die ik waardeer, maar U benauwt.
U steekt mij de hand toe, als gebaar.
Ik neem hem niet aan.
Dan gaat U heen.
„Er is een einde.”

J. K.

DE MOORD.

Onlangs meldde zich een man op het politiebureau, die beweerde iemand vermoord te hebben. Hij maakte een erg overspannen indruk en kon ternauwernood een begrijpelijk woord uitbrengen. Wat er gebeurd was, kon men niet uit hem krijgen, het eenige, wat hij duidelijk wist te maken, was, dat hij een moord had begaan.

In zijn hand hield hij krampachtig een voorwerp geklemd, dat later een kogeltje uit een revolver bleek te zijn. Uit een brief in zijn portefeuille bleek zijn adres en een inspecteur stelde onmiddellijk ter plaatse een onderzoek in.

Het was een alleen liggend huis aan den rand van de stad. De buitendeur stond open en in de studeerkamer aan den achterkant brandde licht. De deur naar dit vertrek was voorzien van een Yale-slot, dat echter niet gesloten was.

Op het bureau lag een kennelijk pas gebruikte revolver en in den tegenoverliggenden muur zaten drie kogelgaten, maar nergens was een lijk te vinden, zelfs geen bloedsporen waren te zien. Naast de revolver lag een soort dagboek, waarin met een onregelmatig handschrift bij de laatste dagen het volgende geschreven was:

„27 Januari.

Hij is er nog niet geweest en de maand is bijna om. Zou hij nog komen? Hij beweerde het toch zoo stellig. Maar natuurlijk komt hij niet, waar maak ik me toch zoo druk over.

Hij is immers dood, dat heb ik zelf gezien.

Toch kan ik het idee niet uit mijn hoofd zetten, dat hij ineens voor me zal staan. Ik haat hem.

Ik heb vandaag een revolver gekocht en een patentslot op de deur van mijn kamer laten zetten. Tegen de dieven, probeer ik mezelf wijs te maken.

28 Januari.

Ik bedacht me vanochtend opeens, dat het vandaag een jaar geleden is dat het gebeurde. Precies een jaar.

Ik zie nog voor me, hoe hij in elkaar zakte, slap als een handdoek, die van een rek valt. Hij was ineens dood. Gelukkig. Ik heb er geen spijt van; ik was trouwens in mijn recht. Hij was een schoft, een groote schoft.

Over drie dagen is de maand om.

29 Januari.

Ik heb vannacht haast niet geslapen.

Ik zag aldoor zijn gezicht. Overal. Op het behang, op het plafond, in de beweging der gordijnen. Waar ik ook keek grijnsde het me toe.

In de gang tikte de klok — ik kom, ik kom, ik kom. Onafwendbaar, dreigend. Tenslotte hoorde ik niets anders, maar ik durfde hem niet stil te zetten.

Ik ben wat overwerkt geloof ik, mijn zenuwen zijn kapot. Vanavond ging plotseling het licht uit; ik schrok zoo, dat ik me den eersten tijd niet durfde bewegen en ik meende sluipende voetstappen te hooren. Het was natuurlijk allemaal onzin, ik had alleen maar vergeten een gulden in den automaat te doen.

30 Januari.

Vannacht heb ik het licht aangelaten en de klok stilgezet, zoo ver is het al met mij. Ik ben niet goed wijs om te denken, dat hij nog kan komen, belachelijk gewoon. Ik heb hem immers zelf neergeschoten?

Zijn laatste woorden zal ik nooit vergeten. „Schiet maar, als je denkt, dat dat zal helpen. Maar het geeft je niets, want ik kom terug. Over een jaar. Dan spreken we elkaar weer. Je zal het je altijd herinneren, op de meest ongelegen oogenblikken. Het zal een obsessie voor je worden, mijn terugkomst. Schiet dan. Maar over een jaar” Toen schoot ik.

Hij heeft gelijk gehad de schoft.

Toch moet hij gek geweest zijn, terugkomen als je dood bent!

Ik heb waarschijnlijk de wereld van een gevaarlijke gek bevrijd.

Een goede mop is dat. Een gek en een ploert.

Ik denk dat ik een lange vakantie ga nemen om wat tot me zelf te komen.

31 Januari.

Hij was een vrij kleine man met een bleek gezicht. Hij stond tegen den muur geleund om zich staande te houden, zijn kruk was op den grond gegleden. Hij hijgde na de worsteling, maar verder was hij heel rustig, bijna zelfverzekerd. Vooral toen hij zei

Die blik in zijn oogen, vlak voor ik hem neerschoot, zal me altijd bijblijven. Spottend, medelijdend. Pose, alleen maar pose! Morgen is het de eerste, dan ga ik uitrusten; ik heb te hard gewerkt den laatsten tijd.

Ik kom terug — ik kom terug. Hij wou me natuurlijk bang maken, een laatste kans grijpen. Bang! Dan kent hij me nog niet.

Ik kom terug — ik kom terug.

Kom dan, het is vandaag je laatste kans. Ik zal je goed ontvangen.

Hoe was die mop ook weer van dien moordenaar, die gehangen zou worden?

Ik kom terug — ik kom terug.

O ja, hij wou Meikersen hebben.

Ik kom terug — ik kom terug.

Kom dan verdomme, kom dan, kom dan

Hij is er geweest.

Ik moet in slaap gevallen zijn, want ik werd wakker toen de deur langzaam openging. Het maakte geen geluid, maar ik voelde het. Hij kwam net zoo binnen als toen, steunend op zijn kruk en met onzekere passen. Hij staaarde me met zijn groote zwarte oogen strak aan, als wilde hij me hypnotiseeren.

Ik kon me niet bewegen en zag hem langzaam naar me toe komen.

Bij zijn hart was een klein rood vlekje, waar ik hem doodgeschoten had. Je bent dood, dood, ik wilde het schreeuwen, maar kon het niet.

Hij kwam steeds dichterbij, zwijsend. Zijn gezicht was nog bleeker dan vroeger, zijn dunne lippen glimlachten spottend. Hij strekte heel langzaam zijn hand naar me uit, een magere beaderde hand. In de palm lag een rood voorwerp, de kogel, die ik eens gebruikt had.

Hij legde het vlak voor me neer, geluidloos.

Toen opeens had ik de kracht om mijn revolver te grijpen.

Ik schoot driemaal, van vlak bij.

Hij viel net zoo neer, als den eersten keer, als een handdoek die van een rek valt. Ik moest er haast om lachen.

Toen zag ik het kogeltje.

Het straalde een felle roode gloed uit, het verblindde me bijna. Ik wilde het weggooien, maar durfde niet. Ik wil een anderen kant op kijken, maar kan niet.

Dan begint het te rollen.

Langzaam, onafwendbaar komt het naar me toe, op het bureau een gloeiend spoor achterlatend.

Ik moet het tegenhouden. Ik moet het tegenhouden

Dan grijp ik het”

De commissaris schoof het boek opzij.

„Hoe gaat het met den gevangene?”

„Hij is al wat rustiger, commissaris. Hij zegt, dat hij een verklaring heeft af te leggen over een moord, die hij verleden jaar gepleegd heeft.”

„Laat hem binnenkomen.”

N. A. S.

Laat alles varen 24 Maart!

Vaart jolig op de vaarjool!

Vaart uit!

Vaarwel!

TOEKOMSTMUZIEK.

Frisch lokkend water.
Een stralende blauwe lucht.

Forsche booten liggen gemeerd aan den wal.

Vaten rollen aan, proviand wordt ingeladen, bevelen klinken.

Wat denkt gij, Schipper? Een expeditie naar de Noordpool? Neen, iets wat gij zelf kunt meemaken: De Vaarjool van het Delftsch Studenten Corps ter gelegenheid van haar 91ste Dies op Vrijdag 24 Maart. Men maakt zich gereed voor de Vlootschouw.

Men dingt naar den prijs van den Senaat voor het mooist versierde schip. Harmonica's klinken. Het sein tot vertrek wordt geheschen en in een lange rij puffen de booten het Westland in.

Teekent allen in op de lijst voor booten in de Voorzaal, vooral gij, eerste en tweede jaars! Laat zien waartoe Uw club in staat is!

Door wind en water zult U door honger gekweld worden! Welnu, een Collation zal U de krachten doen weervinden, om 's avonds met elkander te wedijveren in het allervermaak'lijkst Kroegjesspel. De prijs voor den winnaar van het Kroegjesspel zal worden uitgereikt op de Kroegjool Vrijdagnacht.

TECHNISCHE GROOT-INDUSTRIE

TECHNISCH RUBBERWERK

*voor elk
bedrijf*

DE ROTTERDAMSCH DROOGDOK MIJ

Werf te Rotterdam
Telefoon 26920
Werf te Schiedam
Telefoon 69023

Totale opp. 66.25 H.A.
14 hellingen tot een lengte van 750 ft.
7 droogdokken tot een cap. van 20000 ton

**Nieuwbouw en Reparaties
van Schepen en Machines**

WERKSPoor N.V. AMSTERDAM

MACHINEFABRIEK
TE AMSTERDAM

WAGEN- EN BRUGGEN-
FABRIEK TE UTRECHT

HOLLANDSCHE BETON MIJ N.V.

'S-GRAVENHAGE

JAARBEURS STANDS
544
550

Op de 40ste Voorjaars-
beurs te Utrecht geeft
WERKSPoor N.V. op
haar stands No. 544 en

550 in de Beatrix-hal — in een keur van objec-
ten, modellen, schema's en foto's — een over-
zicht van haar uitgebreid productieprogramma.

Op deze Jaarbeurs toont WERKSPoor N.V. o.a.
haar nieuwe snelloopende Dieselmotor, het „Mei-
er Mattern"-oliedrukklepparaat en de venti-
latie-inrichting van de Maastunnel te Rotterdam.

WERKSPoor N.V. - AMSTERDAM

OVING

ROTTERDAM
AMSTERDAM
GRONINGEN

**BALK- EN
BETONIJZER
PIJPEN
SMALSPoORMATERIEEL**

TECHN.-HOOGESCHOOL.

De Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Scheikundig-Ingenieur, dat zal worden afgenomen op Dinsdag 25 April a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden en hun afstudeerprogramma hebben in te leveren vóór 1 April a.s. bij den Secretaris van genoemde Afdeling, Prof. Dr. P. Karsten, Laboratorium voor Analytische Scheikunde, de Vries van Heystplein 2, Delft.

De Lector Ir. C. Thoms zal tot nader aankondiging geen college geven.

De Hoogleeraar P. Meyer zal Zaterdag 18 Maart a.s. geen college geven wegens deelneming aan een proeftocht met het m.s. „Bantam”.

Prof. Dr. J. van Loon maakt bekend, dat het eerstvolgende college in het Recht van den Industrieelen Eigendom zal gegeven worden op Woensdag 22 Maart a.s.

Prof. Ir. E. C. von Pritzelwitz van der Horst maakt bekend, dat hij wegens ongesteldheid voorloopig verhinderd is college te geven.

**Economisch Privatissimum van Prof. Dr. J. A. Veraart-
Derde lijst van voordrachten.**

Woensdag 22 Maart 1939.

Inleider: F. L. Stok.

Onderwerp: De economische invloed van Duitsland op den Balkan.

Woensdag 29 Maart 1939.

Inleider: H. J. Egmond.

Onderwerp: Neo-Syndicalisme.

Woensdag 19 April 1939.

Inleider: J. Sandee.

Onderwerp: Bindendverklaring van collectieve arbeidsovereenkomsten, in het bijzonder in Typografie en Bouwbedrijf.

Woensdag 26 April 1939.

Inleider: Ir. G. P. H. de Haen.

Onderwerp: Groote werken politiek naar de plannen van het Werkfonds.

EXAMENS

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Electrotechnisch-Ingenieur: F. H. Janssen van Raay, L. IJ. Brouwers, G. G. van Poeteren.

Geslaagd voor het candidaatssexamen voor Natuurkundig-Ingenieur: J. F. A. A. van Ierland.

VEREENIGINGEN

D. S. S. G. EN A. V. „ODIN”.

De Interacademiale Scherm- en Bokswedstrijden zullen dit jaar op Dinsdag 28 en Woensdag 29 Maart te Wageningen gehouden worden.

Programma: Eerste dag: Equipe sabel, floret, boksen.
Tweede dag: Personeel sabel, boksen.

Namens het Bestuur,
L. C. VIETOR,
Vice-Secretaris.

VAK-VEREENIGINGEN

Technologisch Gezelschap.

Lezing met Lichtbeelden op Dinsdag 21 Maart a.s. in Zaal 32 van het Scheikundig Laboratorium Westvest 9 Delft, des avonds om 8.15 uur. Spreker: Prof. Dr. Ir. C. J. van Nieuwenburg. Onderwerp: „De Technische historie van het Chineesche Porcelein”.

Het Bestuur van het Technologisch Gezelschap heeft zich als volgt samengesteld:

W. Lammers,	<i>President.</i>
N. B. de Jel,	<i>Secretaris.</i>
Mej. J. Rischen,	<i>Penningmeesteresse.</i>
W. M. J. Werker,	<i>Excursieleider.</i>
A. van Driel,	<i>Commissaris.</i>

Namens het Bestuur,
N. B. DE JEL,
Secretaris.

Scheepsbouwkundig Gezelschap „William Froude”.

Lezing op Maandag 20 Maart a.s. des avonds 8.15 uur in zaal 323, gebouw voor W. & S. Onderwerp: De ontwikkeling der Buitenlandsche Oorlogsmarines in den laatsten tijd. Spreker: H. Th. de Booy.

N.B. Niet-leden der vakverenigingen, die deze lezing zouden willen bijwonen, kunnen een introductie aanvragen bij den heer J. A. van Slingelandt, Oude Delft 81, Delft.

Namens het Bestuur,
C. DE GROOT,
Secretaris.

Vereeniging voor Technische Physica.

Gewone vergadering op Donderdag 23 Maart a.s., om 8 uur in de groote collegezaal van het Laboratorium voor Technische Physica. Spreker: Prof. Dr. F. Joliot. Onderwerp: „Technique et applications de la transmutation des éléments.”

Namens het Bestuur,
E. J. G. TOXOPEUS,
Secretaris.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOM-THEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bkn.cursus) en WISSELSTROOM-THEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bekn.cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, Oude Delft No. 198, Delft.

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**

ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

1STE ROTTERDAMSCH

MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

MET EENIGE DAT JE
„KRIJGT“ IS HET ON-
GELUK ZELF !!
DE REST MOET JE
BETALEN !!

Lage premiën — Coulante schade afwikkeling

C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
Grote sortering **FIJNE VLEESWAREN**
BOTER - KAAS - EIEREN en **BUITENLANDSE KAASSOORTEN**
Grote sortering **BLIKJES VIS- en VLEESCONSERVEN**
VERKADES BISKWIE en **KOEKSOORTEN**
KOOPT BIJ UW CORPSLEVERANCIER
HIPPOLYTUSBUURT 17.

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van

Nieuwe Methoden

voor **Elementair-**

analyse

Prof. H. TER MEULEN

en

Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

Stoomwasscherij

J. J. SMIT

OOSTSINGEL 67-72

TEL. 1520 - DELFT

*Meest betrouwbaar
ook voor Heerenwasch
geeft Uw proefwasch.*

Don't be Vague -

ASK
FOR

Haig

NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

Drukkerij Meinema

staat steeds

voor U gereed!!

STADS-DOELEN

Groote Zaal

Vertoont vanaf **VRIJDAG 17 MAART:**

NORMA SHEARER en **TYRONE POWER** in:

„Marie Antoinette“

Metro-Goldwyn-Mayer Jubileum film.

Zaterdag 18 Maart geen voorstelling.

In de **Kleine Zaal** geheel ander programma
met als hoofdfilm **MAURICE CHEVALIER** in:

„SPOTTERNIJ EN ZOTTERNIJ“

NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET N.V.

OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap
STOOMVAART My.
„NEDERLAND“

Speciale condities:

Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.

Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.
Alle reisbiljetten.

**Pelikan
Vulpen**

doorzichtig
betrouwbaar

f. 11.⁵⁰

GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

H.H. Studenten.

Wie kwaliteit
fruit wil eten,
mag

JAAP MEYER

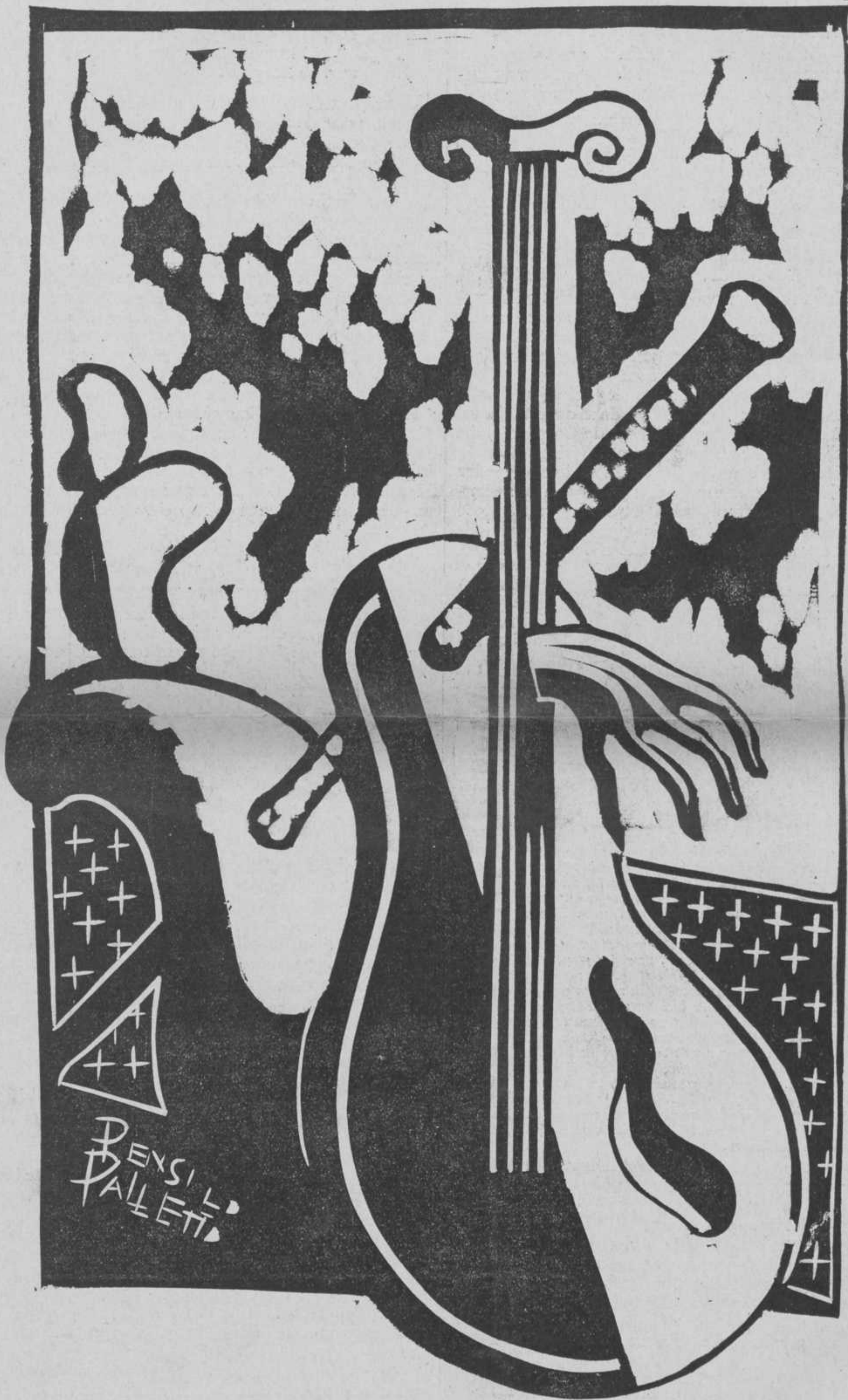
niet vergeten

verder alle conserven in
blik.

CHOORSTRAAT 17

TELEFOON 1904

OOSTPLEIN 2

bij het leggen van een betonfundament, voor een luchtdoelkazerne te Znaïm bij Brno, werd het bovenstaande meesterwerk van Pensillo Palletto opgedolven. Dit zoo eenvoudig bedoelde oeuvre, dat onder de naam: „gestutte vrees” heden bij Jérôme Gaston verhandeld werd, bracht 288.000 peso's op.

INTERACADEMIALE EN LUSTRUM.

Vadsig en loom — doodmoe van Uw werk, Uw nietsdoen, Uw overpeinzingen over politiek en lente en al hun merkwaardige tegenstrijdigheden hangt U daar in Uw clubfauteuil — traag de bladzijden van Uw Spiegel omslaand en zelfs, tusschen twee geeuwen door erin lezend — zonder eigenlijk ook maar iets te zien Tot opeens, daar ziet U het! Uw oogen worden als door een magneet erheen getrokken! — Eerst nog vaag, maar dan steeds duidelijker! — Ja, ja, daar staat het; onder het vertrouwde embleem, dat al op zoo menig hachelijk moment achter het stuur of op het politiebureau U het leven redde:

INTERACADEMIALE EN LUSTRUM. OP DONDERDAG 30 EN VRIJDAG 31 MAART.

Nog ligt de nachtrit met zijn onontwarbare puzzles en onverwachte wendingen versch in Uw geheugen, of U zult binnenkort Uw geest en Uw vaardigheid opnieuw kunnen toetsen aan een doolhof van wegen en weggetjes. Hopelijk zult U nu echter beter uitgeslapen zijn dan in dien nacht, toen U zoo gezellig in het Westland rondtoerde alsof er geen tijdcontroles bestonden, en zult U niet in iedere verdekte opgestelde val trappen, want Delft moet nu eindelijk eens de Corpsprijs, die ons al zoo dikwijls door de vingers geglipt is, winnen! En als U dan hiervoor gezorgd heeft, wacht U den volgende dag weer een nieuwe verrassing in den vorm van een allergezelligste gezelligheids- of te wel Lustrumrit (volgens een geheel nieuw procédé vervaardigd), die zijn vreugdevol einde zal vinden in een borrel en een diner, welke U door de D. S. M. zullen worden aangeboden.

Het programma wordt dus:

Donderdag 30 Maart:

9 uur. n.m. Start voor de Interacademiale-nachtrit.
Na afloop ontvangst der deelnemers op de Societeit.

Vrijdag 31 Maart:

12.30 uur. Loopende lunch op de Societeit.
± 14 uur. Start voor de Lustrumrit.
± 17 uur. Receptie van het Bestuur, daarna borrel aan den haard.
± 20 uur. Lustrumdiner voor alle deelnemers en voorloopige uitslag der Interacademiale.
12 uur. Kroegjool.

Natuurlijk zult U, als goed mensch, niet alleen aan Uzelf denken, maar de vele deelnemers uit de andere universiteiten in een heerlijk bed willen laten slapen en dus in groote getale intekenen op de lijst voor slaapgelegenheden op den lesse-naar.

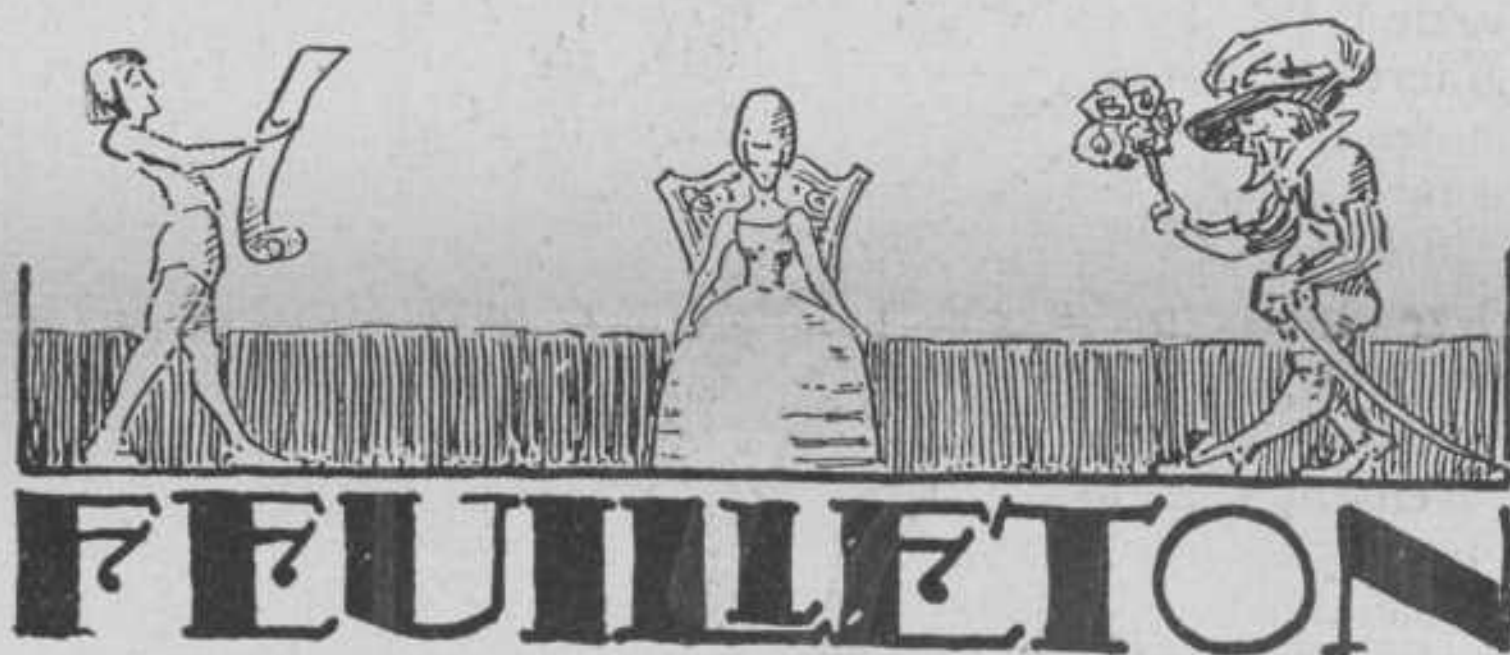
Ook aan hen, die geen plaats in een of ander voertuig zullen kunnen bemachtigen, heeft het Bestuur gedacht. Er bestaat n.l. gelegenheid om de ritten op bijzondere wijze van zeer nabij mee te kunnen maken. Om deze laatste kans te grijpen, hoeft U slechts op de lijst voor controleurs op den lesse-naar te teekenen en er zal verder voor U gezorgd worden.

De inschrijfgelden voor de Interacademiale zijn dit jaar bijzonder laag gehouden. Lustrumrit, borrel en diner worden den deelnemers aangeboden. Bovendien is voor de Delftsche deelnemers een speciale regeling getroffen met den Thesaurier van den Senaat, zoodat het verschuldigde inschrijfgeld via de Corpsrekening geïnd kan worden.

De reglementen voor de Interacademiale, waaraan ook niet-leden der D. S. M. kunnen deelnemen, zijn aan het buffet verkrijgbaar.

Het Bestuur rekent, behalve op een groote Delftsche deelname aan de beide ritten, dan ook op Uwe gastvrijheid!

Namens het Bestuur,
W. VAN HATTEM,
Secretaris.

Korte inhoud van het voorgaande.

Teddy en ik maken kennis met een zekeren Breedewijk, die ons vertelt, dat hij destijds door zijn Vader naar Mexico is geroepen, om met een hem onbekend meisje — Marguerita de Las Plata — te trouwen. Als hij in Mexico komt, is zijn Vader overleden en het meisje verdwenen. Slechts Ir. Knobel kan opheldering geven. We ontmoeten hem toevallig op de Societeit. Hij noodigt ons met Breedewijk uit voor een diner te zijn huize, waar Teddy een „elfeeter“ (een soort orgeltje), steelt, voor den grap. Door mij krijgt Breedewijk het in handen. Breedewijk neemt het mee naar Mexico, na mij ook voor deze reis te hebben uitgenoodigd. Ik mis den trein, en vlieg met Teddy naar Le Havre, vanwaar de boot vertrekt. Teddy wil voor Knobel het orgeltje terughalen, en achtervolgt op diens kosten Breedewijk. Het vliegtuig verongelukt bij de landing zonder persoonlijke ongelukken. Per taxi haal ik zonder Teddy nog net de boot, waar ik Breedewijk aantref. Als echter de loods van boord wordt gehaald, komt uit het loodsbootje Teddy aan boord strompelen. Als deze om geld telegrafeert naar Knobel, ontmoeten we een Mexicaansch generaal, Pasquito, die met zijn dochter Conchita naar Mexico reist. Na een voorspoedige reis arriveeren we in Mexico, en daar wordt Breedewijk gearresteerd. Het blijkt Knobels' werk te zijn. Breedewijk weet zich echter vrij te koopen.

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN IR. KNOBEL.

9)

Ik verbaasde mij niet over de omvang van het bedrag, omdat ik uit ervaring reeds wist, dat Breedewijk geen geld spaarde in deze aangelegenheid. Toen ik hem vertelde, dat Knobel zijn tijd voorloopig wel noodig zou hebben om Teddy uit de benarde positie te verlossen waar hij zichzelf in had weten te werken, zei hij: „Schitterend, wij zullen maar onmiddellijk naar Papokatala doorreizen, dan zijn we die heeren vooreerst wel kwijt.”

X

„Vier vrouwen! . . . en . . . , verdomme wat kunnen we daar in Godsnaam tegen doen? Zie jij hem ergens liggén, ?”

„Daar naast dat peukje Ja vlug hij rolt onder de bank.” Breedewijk bukte zich nog, maar „We kunnen wel ophouden met spelen. Hij is er ingekomen. Je begrijpt niet, dat die kerels zelfs zoo iets niet wegruimen.”

De trein stopte. Ik had geen lust meer de felle zon te trotseeren door mijn hoofd over de jalouzetjes naar buiten te steken, om alleen maar te constateeren, dat het landschap niets veranderd

was en de plaats, waar de trein meende te moeten halt houden er nog armer en verlatener uitzag dan de vorige. Toch schenen we op de hoogte gebracht te moeten worden van de desolate omgeving.

Het portier werd ruw opengerukt en we keken in het, door de zon aangevreten, gezicht van een carabinieri. Zijn weelderig uniform contrasteerde met de plaatijzeren loods die op een kleine afstand van den trein het eenige was, dat de aanwezigheid van menschen in deze omgeving verried.

Ik kon de snelle Spaansche zinnen, die de man uitstootte, niet begrijpen, hoewel ik meende, dat ik aan boord de taal aardig machtig was geworden.

„. . . ., Usted debe legitimarse.”

Breedewijk antwoordde, dat wij buitenlanders waren, waarop de man iets heftiger voortratelde. Breedewijk toonde daarop zijn pas.

Hij had daarin op de bladzijde waarop hij het thans openvouwde een briefje van 10 peso gelegd, een organisatorische maatregel die hem reeds op zijn vorige reis menig lang debat had bespaard. De militair nam den pas over en toonde hem aan een meerdere, die achter hem was komen te staan. Toen gaf hij hem hoofdschuddend terug.

„Desciendam Usted Senores.”

Een half uur lang had Breedewijk moeite gedaan. Hij had niets gedaan kunnen krijgen. We moesten uitstappen, omdat de trein een gebied binnen reed, waar de Mexicaansche regeering geen buitenlanders toeliet. Ik had de reden van ons oponthoud niet kunnen volgen doch Breedewijk zei: „Petroleum!” Ik merkte wel, dat hij de quintessence ook niet had begrepen.

We reden nu ieder op een klein paardje, waarop de inboorlingen zich gemakkelijk schijnen te willen voortbewegen. Er zijn weinig fauteuils, die even aangenaam het lichaam omhullen, als het vette zwarte leer van deze zadels. Ik dacht echter met weemoed terug aan de betrekkelijk koele trein en ik begon reeds beangst te worden voor het toekomstig nachtverblijf. Ik liet Breedewijk mijn gemoedsaandoeningen deelen, hij antwoordde niet.

Ik keek om en zag, dat hij bezig was zijn paspoort opnieuw te vullen.

XI

We bestelden nog twee glazen en het was niet de eerste keer, dat we in deze herhaling moesten treden. De stemming scheen er evenwel niet beter op te zullen worden. Het was Breedewijk niet meegeloopen tijdens ons verblijf in Izcatacin.

Den vorigen dag had hij een onderhoud met den generaal gehad, die het hoofd van de bezetting vormde en deze had ons pertinent alles geweigerd. Hij was zelf in een groote woede ontstoken, dat zijn snorren daarbij zoo snel onder het praten hadden bewogen, dat Breedewijk er bang voor was geworden, dat hij er mee als met vleugeltjes was weggevlogen.

IV.

PAARDENKENNERS.

„Dag m'eer.”
 „D . . . dag me . . . me . . . meneer.”
 „Stotter-Uwes?”
 „N . . . n . . . nee me . . . me . . . meneer, ik h . . . h . . . hakkekel.”
 „Gossie, 'k-zou-w'rchtig-g'dach-hebbe, alsdat-Uwes-stotter-de.”
 „N . . . n . . . nee me . . . me . . . meneer.”
 „Flauwe-kos, vin-U-niet, dat-g'hannes-met-die-paarde, mot-je-die-beeste-nou-is-zien-sjokke.”
 „t . . . t . . . t is t . . . t . . . toch a . . . a . . . aardig.”
 „Flauwe-kul, m'eer.”
 „V . . . v . . . vindt U?”
 „Ja m'eer, niks-an.”
 „N . . . n . . . nou, n . . . n . . . nou, me . . . me . . . meneer.”
 „Niks-nou-nou, Uwes-heb-zeker-geen-v'rstand-van-paarde?”
 „E . . . e . . . een b . . . b . . . beetje me . . . me . . .”
 „Heb-Uwes-dan-wel-is-paarde-g'houë?”
 „N . . . n . . . n . . .”
 „Wat-leuter-Uwes-dan, m'eer?”
 „H . . . h . . . hebt U d . . . d . . .”
 „N'tuurlijk, m'eer, drie-heb-ik-'r-g'had!”

„R . . . r . . . r . . . r . . . r . . .”
 „Nee m'eer, geenrenpaarde.”
 „N . . . n . . . nee ik bedoel r . . . r . . . r . . . r . . . r . . .”
 „Wat-bedoel-Uwes-nou-eig'lijk?”
 „R . . . r . . . r . . . r . . . rijpaarden.”
 „Nee m'eer, voor-m'n-kar.”
 „O . . . o . . . o . . .”
 „Maar, ze-hebbe-'t-alle-drie-afg'pikt.”
 „N . . . n . . . n . . .”
 „Ja, m'eer, d'-eerste-kreeg-'t-in-z'n-kop-op-hol-te-gaan en die-hebbe-ze-af-motte-make. Die-was-door-'n-etelaasje-gekomme. Bloeië, m'eer, bloeië-as-'n-g'spronge-waterleiding.”
 „H . . . h . . . h . . .”
 „Hoe-bestaat-'t, net-wat-Uwes-zeg, m'eer, maar-de-tweede, dat-was-heelemaal-'n-mirakel, d'r-kwam-maar-geen-mest-meer en d'arme-stakker-kreeg-'t-leelijk-b'nauwd. De-veears-geef-um-nog-wat-te-slikke, maar-niks-hoor. Toen-hebbe, m'n-broer-en-ik, um-nog-'n-lavement-g'geve, een-lauw-zeep-soppie”
 „H . . . h . . . h . . .!”
 „Hoeveel? Heel-wat-hoor. La's-kijke, twee-flinke-teile, maar-ie-gaf-geen-draad.”
 „H . . . h . . . h . . .!”
 „Hoe-d'-laatste-'t-afpikte? V'rschrik'lijk m'eer, 's-oches-kom-ik-in-de-stal en d'r-hang-'n-luch, m'eer, 'n-luch! Ik dach-eers, alsdat-d'r-'n-tonnetje-was-komme-te-valle, maar-niks-hoor, 't-was-'t-paard, 't-was-harstikke-leeg-g'-loope.”
 „H . . . h . . . h . . .!!!”
 „Heelemaal? Jazeker-me'er, 's-middags-was-ie-dood.”
 „H . . . h . . . h . . .!!!!”
 „Harstikke m'eer, ik-heb-'t-toen-maar-verkoch, aan-de-sla-ger, maar-toen-die-'t-mes-d'r-in-zette”
 „Houdt-U-nu-nog-eens-op-met-die-smeerlapperij?!!!!”
 „O . . . o . . . o . . . p . . . p . . . p . . . p'rdon.”

Mij leek de eenige reden tot deze houding dat het genoemde bedrag beleedigend klein moest zijn geweest; hetgeen ik nu toch ook niet goed kan voorstellen, omdat Breedewijk zeer goed op de hoogte is van de prijzen, die hier voor dergelijke „transacties” genormaliseerd zijn.

Wij konden dus niets anders doen dan een andere manier zoeken om Popakatala te bereiken en wij hadden ons daartoe in het eenige etablissement neergezet, dat er naar onze meening geschikt voor was om ons te ontvangen. De wijn, die ons inspiratie diende te brengen, smaakte zuur of zout en vertroefde onze hersens meer dan goed was.

De Singapore deurtjes klapten, en vanuit de arcade trad met luide stappen en forsche gebaren een martiale verschijning binnen, onmiddellijk gevolgd door twee officieren, die op luidruchtige wijze hun instemming bewezen met de aard van de grap die hun meerdere hen zoo juist verteld had. Zij namen in een afgelegen gedeelte van de zaal plaats, waar de eigenaar een tafeltje voor hen scheen te hebben gereserveerd.

Breedewijk nam zijn helmhoed en zei: „Dat is de generaal, het is beter, dat hij jou niet in mijn gezelschap ziet, dan kun jij eens ongemerkt opletten, wat of zij in ons belang kunnen doen. Maak het je maar gezellig verder, ik ga,” en meteen verdween hij door een zijgang.

Inderaad lukte het mij aardig de rest van den avond door te brengen, hetgeen in niet geringe mate te danken was aan de voortreffelijke rumba's, die ten gehore gebracht werden. Ik mag wel zeggen, dat Teddy mij dien nacht niet op den dansvloer verbeterd zou hebben.

Een oogenblik zocht ik koelte bij de fontein op den binnenhof. Het baatte niet veel, want aan een vuurtje zat daar een oude vrouw ananassen te poffen. Slechts de schilderachtige mulatten met hun kleurige sjaals wisten mij langer te boeien dan mij aangenaam was voor de hitte van het vuur.

Ik ging terug langs den achtergang en kwam dus over de gaanderij van de eerste verdieping in de zaal. Toen ik van daar af de zaal overkeek bemerkte ik dat het tafeltje van den generaal uitgebreid was met twee mij geheel niet onbekende gezichten. Mijn clubgenoot zat daar met zijn bevrijder in het opgewekte gezelschap.

Ik trad onmiddellijk toe op mijn vrienden, verheugd reeds nu een zoo onopvallende gelegenheid te vinden den generaal te ontmoeten.

Teddy zag mij het eerst en hij stond meteen op om mij zijn nationaal costuum te laten zien. Nu zijn vreemden altijd belachelijk, als zij zich willen kleeden volgens de dracht van bezochte land. Teddy kon dat niets schelen, hij had kans gekregen om zijn grootste wensch in vervulling te doen gaan: hij mocht wapens dragen en hij droeg dan ook twee van de allergrootste revolvers in een prachtig bewerkte gordel om zijn buik.

Ik werd aan het gezelschap voorgesteld door Knobel, die een

goede bekende van den generaal bleek te zijn. Toen hij, volgens ouderdom te werkgaande, eindigde bij een van de jongste dames, kon Teddy zich niet meer bedwingen en hij riep vol trots:

„En dit is Marguerita de las Platas.”

Deze ontmoeting was voor mij wel zeer onverwacht en ik zag dat Teddy er van genoot, dat hij haar het eerst gezien, later werd dat „ontdekt” had. Ik keek onmiddellijk naar haar rechter bovenarm, waar in plaats van een lidteeken, een prachtig gesmeedde zilveren armband prijkte; en toen in haar donkere mooie oogen Doch ik hoef niet te beschrijven, hoe charmant zij was, voldoende is het te weten, dat Teddy reeds een heelen avond getracht had haar sympathie te winnen hetgeen hem tot nu toe niet gelukt was. Zij scheen slechts oog en oor te hebben voor den generaal, die wel wist, wat een jonge Mexicaansche noodig heeft.

Teddy was blij mij te zien omdat hij een mogelijkheid zag te-zamen met mij den generaal te sarren. Ik ging daar niet op in, en vroeg Knobel naar de ontvoering van Teddy. Ik kreeg een omstandig verhaal, waarnaar ik slechts half luisterde, omdat ik wilde hooren hoe Teddy op zijn eentje met den generaal bezig was.

„Ja, soms oorlogsschepen ook?”

„Natuurlijk, ik ben ingenieur, in Holland, waar de Krupp-fabrieken zijn.”

„O, wilt U wat koopen?”

„Natuurlijk, wij leveren U onmiddellijk drie torpedojagers, er staan er toch net tien op stapel voor Griekenland, maar die betalen zoo slecht, als U contant kunt verrekenen, kunt U ze zoo krijgen.”

„Petroleum is ook goed, zal ik het met de regeering regelen?”

„O, ik begrijp het al particuliere aangelegenheden natuurlijk. Maar als die putsch van jou lukt, wil ik die velden wel hebben. Geef me vast een visum, dan kan ik ze gaan bekijken.”

De Generaal nam een blocnotje uit zijn borstzak en schreef een passage voor Teddy in het afgezette oliegebied, waarop de laatste opsprong en met het briefje in de hand juichte dat hij nou in plaats van Breedewijk naar Papokatala zou gaan.

Dit ging met zooveel lawaai gepaard, dat iedereen opkeek, doch Marguerita was de eenige, die geheel door deze opmerking veranderde. Met stralende oogen keek zij Teddy aan, haar terughoudendheid was geheel geweken en met haar hand op zijn arm vroeg zij:

„Breedewijk? Il aviator?”

(Wordt vervolgd).

D. S. H. C.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Hockey-Club heeft zich bij de jongste Bestuurswisseling op Donderdag 16 Maart als volgt samengesteld:

J. R. Reus,	<i>President.</i>
N. A. Stigter,	<i>Secretaris.</i>
C. A. J. Kuyl,	<i>Thesaurier.</i>
A. W. van Haeften,	<i>Commissaris A.</i>
J. T. L. Bartlema,	<i>Commissaris B.</i>

Namens het Bestuur,
N. A. STIGTER,
Secretaris.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagvoorm.	19 Maart	12.00 uur,	Cultureele Filmvoorstelling „Naar tropisch Nederland.”
Zondagmiddag	19 „	2.30 „	Residentie Orkest No. 7. Dirigent: Prof. Georg Szell. Soliste: Else Rijkens (Zang).
Zondagavond	19 „	8.15 „	Groot Nederlandsch Volkstoneel. „Het Biecht Geheim.”
Woensdagav.	22 „	8.00 „	Het Residentie Orkest. 9e Volksconcert. Dirigent Prof. Georg Szell. Solist: Sam Swaap (Viool).
Vrijdagavond	25 „	8.00 „	V. A. R. A.
Zaterdagavond	26 „	8.00 „	Serie A. No. 9. Abonnementsconcert. Dirigent: Willem Mengelberg. Solist: Zoltan Székely (Viool).

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPUS

MEDAILLES EN INSIGNES

VOOR CLUBSEN CORPSVEREENIGINGEN NAAR SPECIALE ONTWERPEN

VRAAGT ONS ONTWERPEN EN PRIJSOPGAVE

STUDENTEN WORDT LID VAN DE VEREENIGING VOOR PENNINGKUNST

SECRETARIS A. O. VAN KERKWIJK, NASSAULAAN 22 DEN HAAG

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T. H. — TEL. 1776

Alle **Handleidingen**, uitgaven der Centrale Commissie voor Studiebevelen, zijn bij ons steeds uit voorraad verkrijgbaar

WIJNKOOPERIJ

ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11

DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY”

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.⁹⁵ — f 6.⁵⁰

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar
het moet van STEIJGER zijn

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging

en.....wij laten drukken bij Meinema

STAATSMIJN PRODUCTEN

HYBRANDSTOFFEN HANDEL V.H.S. OLIEMANS